

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 4Csp/147/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617207738
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Šupenová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2022:6617207738.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Luciou Šupenovou v spore žalobcu: A. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: C. X, XXX XX I., štátny občan SR, zast.: Dr. Zuzana Wagner LL.M., advokát, so sídlom: Dunajská 48, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto proti žalovanému: TELERVIS PLUS, a.s., IČO: 35 717 769, so sídlom: Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 14,40 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 14,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 14,40 Eur od 22.05.2017 do zaplataenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 22.05.2017 domáhal prostredníctvom svojho právneho zástupcu od žalovaného zaplataenia sumy 14.40 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 20.04.2015 so žalovaným uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. R na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 800,- Eur (ďalej len „Zmluva o úvere 1“) a dňa 16.09.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 400,- Eur (ďalej len „Zmluva o úvere 2“). Napriek vyhláseniu žalovaného v článku I. Zmluvy o úvere 1, že úver je poskytnutý bezhotovostným prevodom na účet žalobcu bol úver poskytovaný v hotovosti prostredníctvom finančných služieb spoločnosti X. SK, s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom: P. XX, XXX XX E., za ktorého konala pani H. G., finančný agent zapísaný v registri finančných agentov a finančných poradcov NBS ako viazaný finančný agent s registračným číslom XXXXXX (ďalej len „finančná agentka“), ktorá sprostredkovala zmluvu o úvere. Rovnakým spôsobom - v hotovosti a prostredníctvom finančnej agentky boli vybrané aj jednotlivé splátky poskytnutého úveru. Veriteľ túto „doplnkovú službu“ odôvodnil skutočnosťou, že inak úver poskytnúť nevie. Pri uzavretí zmluvy o úvere a zmluvy o poskytnutí finančných služieb vyplatila finančná agentka žalobcovi sumu 652,-Eur, a teda sumu úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere zníženú o prvú splátku úveru vo výške 4,- Eur, odmenu za výber a doručenie finančnej hotovosti vo výške 10,- Eur a prvú splátku odmeny za osobné inkaso platieb splátok úveru vo výške 134,- Eur. S poslednou splátkou úveru 1 sa žalobca dostal do omeškania, a preto mu žalovaný navrhol jej splatenie prostredníctvom nového úveru od žalovaného.

Dňa 16.09.2016 preto žalobca uzavrel Zmluvu o úvere 2, v zmysle ktorej došlo k prevodu finančných prostriedkov v závere Zmluvy o úvere 2, kde bola suma poslednej splátky úveru 1 vo výške 102,-Eur pripísaná priamo na účet žalovaného a na účet žalobcu bolo pripísaných 298,- Eur. Z úveru 2 žalobca do

dnešného dňa splatil celkom 182,40 Eur. Z dôvodu neplatnosti zmluvy o poskytnutí finančných služieb a vzniku bezdôvodného obohatenia na strane spoločnosti X. SK, s. r. o. žalobca paralelne podal žalobu aj v uvedenej veci. Zmluvy o úvere sú v zmysle ich záhlaví spotrebiteľskými úverovými zmluvami uzavretými podľa zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Uvedené zmluvy o úvere však trpia viacerými vadami, pre ktoré sú čiastočne neplatné, resp. v zmysle § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bezúročné a bez poplatkov.

K zmluve o úvere 1, vzhľadom na platnú a účinnú právnu úpravu spôsobu poskytnutia spotrebiteľských úverov v čase uzavretia Zmluvy o úvere 1 a Zmluvy o poskytnutí finančných služieb je zjavné, že žalovaný zmluvou o úvere 1 porušil zákon, keď poskytol úver v hotovosti (aj keď text zmluvy o úvere 1 hovorí o poskytnutí úveru na účet žalobcu).

Žalovaný zamlčaním tzv. „doplnkových služieb“ na vykonanie Zmluvy o úvere 1 vo forme poskytnutia finančných služieb spoločnosťou X. SK, s. r. o., a to výber a doručenie finančných prostriedkov prijímateľovi pri poskytnutí úveru žalovaným a osobné inkaso platieb splátok úveru od žalobcu a následné doručenie žalovanému za odplatu neuviedol v Zmluve o úvere 1 všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia a tým znemožnil žalobcovi riadne posúdenie podmienok spotrebiteľského úveru, jeho výhodnosti, resp. nevýhodnosti pre žalobcu, ako aj posúdenia schopnosti jeho splácania.

V dôsledku zamlčania nákladov poskytnutia finančných služieb spoločnosťou X. SK, s. r. o., ako nákladov súvisiacich s poskytnutím úveru, žalovaný v Zmluve o úvere 1 nesprávne uviedol ročnú percentuálnu mieru nákladov v neprospech spotrebiteľa. Skutočná RPMN po zohľadnení nákladov na finančné služby spoločnosti X. SK, s. r. o. je vyššia ako RPMN 50,22 % uvedená v Zmluve 1. Nesprávny údaj RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti takéhoto úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Navyše poskytovanie a výber finančných prostriedkov prostredníctvom osobných návštev finančného agenta je v súčasnosti skôr obťažovaním spotrebiteľa ako službou v jeho prospech (spotrebiteľ musí byť v dohodnutom čase doma, návšteva agenta je časovo náročnejšia ako elektronický prevod peňazí, ktorý vie spotrebiteľ vykonať rýchlo a kdekoľvek). Aj vzhľadom na výšku poplatkov za doplnkové služby (412,- Eur, teda viac ako 1 istiny úveru) je zjavné, že cieľom tejto služby je navýšenie ziskov veriteľa a nie služba spotrebiteľovi. Tzv. doplnkové služby na základe zmluvy o poskytnutí finančných služieb zo dňa 20.04.2015 predstavujú neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. u) Občianskeho zákonníka a v zmysle § 53 ods. 5 spotrebiteľa pre ich neplatnosť nezaväzujú.

Neprijateľné podmienky a zmluvné podmienky v rozpore so zákonom v Zmluve o úvere 1 a Zmluve o úvere 2:

Náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona 129/2010 Z. z. je

- uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v texte zmluvy.

Cieľom § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, resp. kedy je povinný plniť si povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak takýto údaj spotrebiteľ v čase uzavretia zmluvy nepozná, je v nevýhodnom postavení čo je v rozpore s účelom ustanovenia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, najmä § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, § 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ale aj Čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú dátum poskytnutia úveru, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho časového údaju, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru obsahovať. Pokiaľ teda samotné zmluvy o úvere údaje o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahujú sú predmetné úvery bezúročné a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.

Úverové zmluvy v článku III. bod 3 uvádzajú: „Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/ spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa článku II. tejto zmluvy je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % (2,5 % podľa zmluvy o úvere 2) z dlžnej čiastky, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky alebo do maximálnej výšky v zmysle § 3a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v závislosti od toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr. V prípade, ak dosiahne výška zmluvnej pokuty maximálnu výšku sankcií podľa vyššie citovaného právneho predpisu a nedôjde k uhradeniu celkovej dlžnej čiastky, bude následne dlžníkovi/ spoludlžníkovi účtovaný zákonný úrok z omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky.“

Uvedená zmluvná podmienka je podľa názoru žalobcu v rozpore s § 3a ods. 1 Nariadenia vlády 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Zákonodarca v predmetnom

ustanovení určil ročný percentuálny strop sankčného plnenia, ktorý nesmie byť prekročený. Žalovaný však v článku III. bod 3 úverových zmlúv, v prípade omeškania spotrebiteľa o viac ako 4,5 mesiaca (podľa zmluvy o úvere 1), o viac ako 6 mesiacov (podľa zmluvy o úvere 2) s platením splátky tento strop prekročí. V zmysle § 3a ods. 1 Nariadenia vlády 87/1995 Z. z. nesmú sankcie prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto Nariadenia vlády, a teda v tomto prípade (úrok z omeškania podľa úrokovej sadzby ECB od 10.09.2014 bol 5,05 % p.a. a od 16.03.2016 5,00 % p.a.) 15,15 % p.a. Pri mesačnej zmluvnej pokute 3,30 % (teda 39,60 % p.a.) je nariadením stanovený strop splatných sankcií dosiahnutý približne za 4,5 mesiaca omeškania ($15,15:3,3 = 4,59$). V zmysle článku III. bod 3 úverových zmlúv však v prípade, že po týchto 4,5 mesiacoch nie je splatená dlžná suma, nastupuje zákonný úrok z omeškania. Sankčný strop je prekročený o zákonný úrok z omeškania.

K Zmluve o úvere 2: žalovaný v Zmluve o úvere 2 hrubým spôsobom porušil povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Napriek finančným problémom žalobcu a neschopnosti splatiť úver 1, poskytol žalovaný žalobcovi úver 2, a to nielen na refinancovanie úveru 1, ale o 289,-Eur viac. Žalovaný nepovažoval žalobcu za klienta s dostatočnou bonitou, čomu nasvedčuje aj zabezpečenie záväzkov z oboch úverových zmlúv dohodami o zrážkach so mzdy v zmysle Článku III. bod 10 Zmluvy o úvere 1 (resp. bod 9 Zmluvy o úvere 2). Takéto praktiky poskytovateľov úverov viedli k cyklickému zadlžovaniu sa spotrebiteľov so špirálovým efektom. Zákonodarcia preto uvedené praktiky sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úverových zmlúv uzavretých za takýchto podmienok (§ 11 ods. 2 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Vzhľadom na neplatnosť Zmluvy o úvere 1, resp. bezúročnosť a bezpoplatkovosť oboch úverových zmlúv bol žalobca povinný vrátiť len istinu poskytnutého úveru. Plnenie z neplatnej zmluvy, resp. bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy nad rámec istiny predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré je žalovaný povinný vydať. Na základe Zmluvy o úvere 1 sa žalovaný obohatil o 232,-Eur (1.032,-Eur - 800,-Eur). Vzhľadom na existenciu záväzku žalobcu voči žalovanému zo Zmluvy o úvere 2 si žalobca týmto jednostranne započítava pohľadávku vo výške 232,-Eur titulom bezdôvodného obohatenia voči žalovanému v celom rozsahu na pohľadávku zo Zmluvy o úvere 2. Tieto pohľadávky sa stretli vznikom záväzku žalobou zo Zmluvy o úvere 2, a teda dňom 16.09.2016 sa vo výške 232,-Eur započítavajú. Žalobca na základe Zmluvy o úvere 2 plnil ešte sumu 182,40 Eur.

Z uvedeného vyplýva, že žalobca plnil nad rámec istiny podľa zmluvy o úvere 2 sumu 14,40 Eur (232,-Eur + 182,40 Eur - 400,-Eur), ktorú si touto žalobou uplatňuje.

Žalobca sa o skutočnosti, že zmluvy o úvere sú v rozpore so zákonom a že žalovaný na úkor žalobcu sa obohatil, dozvedel v októbri roku 2016 z Facebook-ovej stránky N. K., a preto podal túto žalobu.

3. Žalobca dňa 29.01.2018 prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil tunajšiemu súdu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a rozšírenie žalobného návrhu, ktorý odôvodnil tým, že žalobca podal dňa 17.05.2017 žalobu proti žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu neplatnosti, resp. bezpoplatkovosti a bezúročnosti spotrebiteľských úverových zmlúv. Žalobca v podanej žalobe využil inštitút jednostranného započítania svojej pohľadávky voči žalovanému vo výške 232,-Eur (titulom bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1 proti pohľadávke žalobcu na zostávajúcej časti z ceny zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 2 ku dňu 16.09.2016 a výška pohľadávky žalobcu voči žalovanému bola vyčíslená na sumu 14,40 Eur (232,-Eur + 182,40 Eur - 400,-Eur).

Napriek týmto skutočnostiam vyzval žalovaný listom zo dňa 14.09.2017 zamestnávateľa žalobcu na vykonávanie zrážok zo mzdy titulom nesplnenia si povinnosti zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX na základe dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.09.2016. Žalobca požiadal zamestnávateľa o nevykonávanie zrážok zo mzdy a predložil mu kópiu podanej žaloby. Zamestnávateľ napriek uvedeným skutočnostiam vykonáva počnúc mesiacom október 2017 mesačné zrážky zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného vo výške 45,60 Eur vykonáva.

Žalobca má za to, že zrážky zo mzdy sú podľa neho vykonávané v rozpore so zákonom, dochádza naďalej k bezdôvodnému obohacovaniu sa žalovaného na úkor žalobcu preto žiada I v zmysle § 139 a nasl. CSP o rozšírenie žaloby a uplatňuje si nad rámec podanej žaloby od žalovaného vydanie bezdôvodného obohatenia titulom neoprávnene vykonávaných zrážok zo mzdy žalobcu za október 2017 do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o tomto neodkladnom opatrení spolu s príslušenstvom. (č.l. 29-30 spisu)

4. Okresný súd Lučenec uznesením č.k. XCsp/XXX/XXXX-XX zo dňa 28.06.2018 rozhodol neodkladným opatrením tak, že žalovaný je povinný zdržať sa Dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXX zo dňa 16.09.2016, ktorú uzavrel so žalobcom, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

Návrh žalobcu, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti zamestnávateľovi žalobcu zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy titulom dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným zamietol. (č.l. 39 - 40 spisu)

5. Proti predmetnému uzneseniu podal žalovaný odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č.k. XCsp/XXX/XXXX zo dňa 28.06.2018, ktorý odôvodnil tým, že v zmysle § 329 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP: „Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase uznesenia súdu prvej inštancie“. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie, t. j. dňa 28.06.2018 žalovaný už viac ako mesiac nevykonával zrážky zo mzdy žalobcu, čo oznámil aj zamestnávateľovi žalobcu listom zo dňa 09.05.2018. Keďže žalobca smeruje svoj návrh voči skutočnosti, ktorá zanikla, nie je možné považovať napadnuté uznesenie za rozhodnutie vydané v súlade s právnym poriadkom, a preto žalovaný navrhuje odvolaciemu súdu, aby po preskúmaní tohto odvolania vydal uznesenie, ktorým zmení uznesenie Okresného súdu Lučenec, č.k. XCsp/XXX/XXXX-XX zo dňa 28.06.2018 tak, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia v napadnutej časti zamietne a prizná žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. (č.l. 73 spisu)

6. Žalovaný sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril k žalobe o zaplatenie 14,40 Eur zo dňa 18.05.2017, v ktorom konštatoval, že poskytol žalobcovi úver bezhotovostným prevodom na číslo účtu žalobcu uvedené v žiadosti o prevod finančných prostriedkov potvrdenej vlastnoručným podpisom žalobcu, ako v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 1, tak aj v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 2. K sume 298,- Eur samotný žalobca uvádza, že táto bola pripísaná na jeho účet, a preto uvedené tvrdenie považuje žalovaný za nesporné.

Poukázal na § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách a úveroch pre spotrebiteľov platného v čase uzatvorenia Zmluvy 1: „Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom, všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.“ Veriteľovi neboli a ani nemohli byť známe náklady, ktoré vznikli v súvislosti s objednaním ďalších služieb žalobcom na základe uzatvorenej zmluvy medzi žalobcom a treťou osobou a z tohto dôvodu ich ani nemohol zahrnúť do výpočtu RPMN. Z tohto dôvodu má za to, že RPMN je vypočítaná správne v súlade so zákonom.

Čo sa týka termínu konečnej splatnosti žalovaný uvádza, že zmluvy uvedené náležitosti obsahujú, dokonca zmluva 2 ju obsahuje ako explicitne dátumovo určenú. V tejto veci je nutné uviesť, že vnútroštátna právna úprava jednoznačne neustanovuje, akým spôsobom má byť termín konečnej splatnosti špecifikovaný, teda neobstojí ani požiadavka špecifikovať termín konečnej splatnosti výhradne konkrétnym dátumom. Má za to, že špecifikácia termínu konečnej splatnosti „380. dňom po uzatvorení zmluvy“, resp. „365. dňom po uzatvorení zmluvy“ je presný, dostatočný a nemenný, nakoľko jeho určenie nie je závislé od žiadnych závislostí, či iných náhodilostí, ale len od dňa uzavretia zmluvy. S ohľadom na povinnosti vnútroštátneho právneho poriadku právny zástupca žalovaného uviedol čo sa týka termínu konečnej splatnosti úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere, žalovaný sa pridriava názoru Súdneho dvora Európskej únie, že: „Pokiaľ ide o možnosť členských štátov stanoviť takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave, je dôležité zdôrazniť, že pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti smernice 2008/48, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (analogicky rozsudok z 12.07.2012, SC Volksbank Romania, C-602/10, EU:C:2012:443, body 63 a 64).“

Na druhej strane však má za to, že aj keď vnútroštátna úprava tejto náležitosti nie je v súlade s komunitárnym právom, tak žalovaný tejto požiadavke vyhovel, keďže termín konečnej splatnosti uviedol ako konkrétny deň od uzatvorenia zmluvy, čo je jasne a presne vypočítateľné čo sa dá považovať za splnenie podmienky, nakoľko aj Súdny dvor Európskej únie uviedol, že stačí uviesť podmienky, ktoré umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotu identifikovať dátumy. Čo sa týka sankcií, žalovaný voči žalobcovi nikdy žiadne sankcie neuplatnil, preto považuje argumentáciu žalobcu za irelevantnú v tomto smere. K posúdeniu schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver žalovaný uvádza, že uvedené posúdil v súlade s platnou legislatívou o čom predložil dôkazy. Taktiež žalovaný namieta proti vykonanému jednostrannému zápočtu zo strany žalobcu, a to z dôvodu, že neboli naplnené predpoklady, ktoré na vykonanie zápočtu kladie platná legislatíva.

Poukázal na § 581 ods. 2 druhá veta Občianskeho zákonníka: „Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.“. Z uvedeného je zrejmé, že nemožno započítať pohľadávku z tvrdeného bezdôvodného obohatenia, keďže táto bude splatná až nadobudnutím právoplatnosti prípadného rozsudku o vydaní bezdôvodného obohatenia. S poukazom na vyššie uvedené žalovaný navrhuje Okresnému súdu Lučenec, aby žalobu zamietol v celom rozsahu. (č.l. 76-78 spisu)

7. Dňa 27.08.2018 právny zástupca žalobcu podal písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec o nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom uviedol nasledovné. Žalovaný v odvolaní žiada, aby odvolací súd návrh na vydanie neodkladného opatrenia zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania. Svoj nárok odôvodnil obsolentnosťou neodkladného opatrenia z dôvodu ukončenia zrážok zo mzdy pred nadobudnutím právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia o neodkladnom opatrení. Právny zástupca žalobcu je toho názoru, že uznesenie Okresného súdu Lučenec o nariadení neodkladného opatrenia č. k. XCsp/XXX/XXXX-XX je reálne nevykonateľné z dôvodu uvedeného žalovaným, avšak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol aj podľa odôvodnenia uznesenia podaný dôvodne v čase, keď žalovaný bez právneho dôvodu vykonával zrážky zo mzdy. Návrh na vydanie neodkladného opatrenia bol súdu doručený dňa 29.01.2018 a žalovaný vykonával podľa vlastného vyjadrenia zrážky zo mzdy žalobcu do 07.05.2018. V zmysle § 328 ods. 2 CSP: „O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326.“. Súd nariadil neodkladné opatrenie dňa 28.06.2018. Žalovaný v odvolaní uviedol, že mu okrem uznesenia boli doručené aj iné písomnosti. Žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná dňa 17.05.2017. Žalovaný teda v septembri 2017 o uplatnenom nároku, ako aj započítaní pohľadávok vedel a napriek týmto skutočnostiam požiadal zamestnávateľa žalobcu o neoprávnené vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu. Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj obsah žaloby vo veci samej a návrhu na neodkladné opatrenie má žalobca za to, že žalovaný procesne zavinil trovy konania a žiada súd, aby žalobcovi priznal trovy v rozsahu 100 %. (č.l. 105-106 spisu)

8. Krajský súd Banská Bystrica písomným podaním zo dňa 04.10.2018 č.k. XXCo/XX/XXXX-XXX vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby v lehote 3 dní od doručenia tejto výzvy oznámil, či jeho podanie k odvolaniu je potrebné považovať za späťvzatie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo nie.

9. Písomným podaním zo dňa 16.10.2018 právny zástupca žalobcu odpovedal na výzvu Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 04.10.2018 tak, že navrhol nariadenie neodkladného opatrenia zastaviť a priznať žalobcovi náhradu trov konania v o výške 100 %. Ohľadom trov poukázal na nález Českého Ústavného súdu III. ÚS 2741/16, ktorý v bode 17 odôvodnenia skonštatoval, že posudzovanie zavinenia zastavenia konania výlučne z procesného hľadiska môže viesť k formalistickému výkladu zákona. (č.l. 122-125 spisu)

10. Krajský súd Banská Bystrica č.k. XXCo/XX/XXXX-XXX zo dňa 17.10.2018 pripustil späťvzatie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k. XCsp/XXX/XXXX-XX zo dňa 28.06.2018 zrušil a konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil. (č.l. 129-132 spisu)

11. Okresný súd Lučenec uznesením zo dňa 02.06.2020 vyzval žalobcu, aby sa v lehote 10 dní od doručenia písomne vyjadril k vyjadreniu žalovaného v rade 1/ doručeného súdu dňa 18.07.2018, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. (č.l. 143 spisu)

12. Právny zástupca žalobcu písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.06.2020 uviedol, že žalobcovi bolo dňa 10.06.2020 doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe. Žalovaný vo vyjadrení tvrdí, že poskytol žalobcovi finančné prostriedky na základe zmluvy o úvere 1 a 2 „bezhotovostným prevodom na číslo účtu“. Svoje tvrdenie opiera o výpis z podnikateľského účtu žalovaného, v zmysle ktorého žalovaný dňa 24.04.2015 poukázal sumu 800,-Eur na účet žalobcu č. IBAN C XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v I. E., a. s. Žalobca poukazuje na to, že nie je a nikdy nebol majiteľom uvedeného účtu. Do zmluvy o úvere 1 doplnila číslo účtu viazaná finančná agentka. Vzhľadom na skutočnosť, že finančné prostriedky boli žalobcovi vyplatené v hotovosti tak, ako to uviedol v žalobe má za to, že predmetný účet patril žalovanému alebo finančnému agentovi. Za účelom objasnenia tejto podstatnej skutočnosti žalobca navrhol súdu, aby vykonal dožiadanie na I.

E., a. s. za účelom zistenia vlastníka vyššie uvedeného účtu, resp. potvrdenia, že predmetný účet nie je a nikdy nebol vedený na meno žalobcu.

Vzhľadom na poskytnutie úveru 1 v hotovosti porušil žalovaný ustanovenie § 1 ods. 2 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzavretia zmlúv, na základe ktorého spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti. Žalobca vydal plnenie poskytnuté na základe neplatnej zmluvy o úvere, keď uhradil žalovanému sumu 800,-Eur. Všetko čo bolo plnené nad sumu 800,-Eur bolo a je bezdôvodným obohatením žalovaného na základe neplatnej zmluvy o úvere 1. Ako žalobca zdokladoval, uhradil žalovanému zo zmluvy o úvere 1 ku dňu 16.09.2016 vcelku 1.032,-Eur, a teda suma 232,- Eur je bezdôvodným obohatením na strane žalovaného.

Nie je možné súhlasiť s názorom žalovaného, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vznikne až momentom rozhodnutia súdu o vydaní bezdôvodného obohatenia, keďže bezdôvodné obohatenie je v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka zodpovednostný záväzkový vzťah, ktorý vzniká momentom plnenia bez právneho dôvodu, na základe neplatného právneho úkonu alebo z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Žalobca má za to, že ku dňu podania žaloby bolo bezdôvodné obohatenie zo Zmluvy o úvere 1 vo výške 232,-Eur a tento nárok bolo možné jednostranne započítať na nárok žalovaného zo Zmluvy o úvere 2.

V Zmluve o úvere 2 je uvedené číslo účtu žalobcu, na ktoré bola časť úveru poukázaná.

Žalovaný vo vyjadrení uvádza, že „Veriteľovi neboli a ani nemohli byť známe náklady, ktoré vznikli v súvislosti s objednaním ďalších služieb žalobcom na základe uzatvorenej zmluvy medzi žalobcom a treťou osobou, a z toho dôvodu ich ani nemohol zahrnúť do výpočtu RPMN“. Podľa názoru žalobcu je uvedené tvrdenie účelové a nezodpovedá skutočnosti.

Je potrebné ozrejmiť postavenie viazaného finančného agenta (ďalej len VFA), finančnej inštitúcie a klienta.

VFA má zmluvu len s jednou finančnou inštitúciou, vykonáva sprostredkovanie finančných produktov pre túto inštitúciu a dostáva za túto činnosť od finančnej inštitúcie províziu. V porovnaní so samostatným finančným agentom, ktorý musí žiadať od NBS povolenie na vykonávanie finančného poradenstva, má viazaný finančný agent len základný stupeň odbornej spôsobilosti a zapisuje sa do Registra finančných sprostredkovateľov a finančných poradcov NBS na základe návrhu navrhovateľa - finančnej inštitúcie, pre ktorú finančné poradenstvo vykonáva. Finančná inštitúcia tiež preberá zodpovednosť za školenie VFA, odbornosť a výkon finančného poradenstva v súlade so zákonom. Z uvedeného je zjavné, že VFA je viazaný pokynmi finančnej inštitúcie v rozsahu a spôsobe finančného sprostredkovania produktov finančnej inštitúcie a je tiež od finančnej inštitúcie materiálne závislý.

Finančnej inštitúcii v zmysle § 29 zákona o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve vyplývajú viaceré povinnosti dohľadu nad činnosťou VFA. Týchto povinností sa žalovaný nemôže zbaviť vyjadrením, že nevedel aké doplnkové služby VFA so spotrebiteľom dohodol. Vzhľadom na skutočnosť, že odplata za doplnkovú službu súvisiacu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere je nákladom spojeným so spotrebiteľským úverom, bol povinný žalovaný poučiť VFA o týchto skutočnostiach a tiež povinnosti VFA zohľadniť túto odplatu pri výpočte RPMN v zmluve o úvere 1. Najmä keď žalobca vedel, že VFA odovzdáva finančné prostriedky a vyberá platby v hotovosti a inkasuje si za to odmenu. Prenášať v tomto kontexte zodpovednosť za nesprávne údaje na spotrebiteľa alebo VFA je zbavovaním sa vlastnej zodpovednosti a v rozpore s predpismi na ochranu spotrebiteľa.

Ako žalobca v žalobe uviedol, uvedené doplnkové služby si neobjednával, boli mu naoktrojované ako podmienka uzavretia zmluvy o úvere. V tejto súvislosti poukazuje žalobca na výsledky kontroly, ktorú vykonala Národná banka Slovenska počas októbra a novembra 2015 pod utajenou identitou u niektorých veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery a ktorá medzi iným zistila, že: „Aj napriek výslovnému zákazu niektoré spoločnosti spotrebiteľom úver v hotovosti jednoducho poskytnú. Prezentujú to buď ako výhodu, prípadne to zahrnú do balíka služieb poskytovaných treťou osobou, alebo to robia so zámerom účtovania poplatkov, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje.“

Žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil skutočnosť, že pani H. G. bola viazaným finančným agentom a konala za žalovaného aj vo veci poskytnutia finančných prostriedkov na základe zmluvy o úvere 1 a zmluvy o úvere 2, o čom svedčí aj formulár predložený žalovaným spolu s vyjadrením s názvom zistenie a zaznamenanie požiadaviek a potrieb klienta, jeho skúseností a znalostí týkajúcich sa poskytnutia finančných služieb a finančnej situácie klienta s ohľadom na povahu finančných služieb, v ktorom sa uvádza: „Svojím podpisom potvrdzujem, že som bol zo strany finančného agenta (pozn. podpísaná na všetkých dokumentoch je pani H. G.) písomne a v dostatočnom časovom predstihu informovaný, že finančný agent vykonáva finančné sprostredkovanie na základe písomnej zmluvy s jednou finančnou inštitúciou - TELERVIS PLUS, a. s., pričom táto zmluva má výhradnú povahu.“

V ďalšom žalovaný odkazuje na formulár o preverení bonity žalobcu. Žalobca si dovoľil upozorniť na skutočnosť, že údaje v žalovanom predložennom formulári nezodpovedajú skutočnosti a bodové hodnotenie bonity žalobcu bolo v uvedenej súvislosti nadhodnotené. V bode 7 uvedeného formulára je uvedené, že žalobca dodržiava platobnú morálku pri dvoch úveroch. Uvedené tvrdenie je nepravdivé. Práve naopak, žalobca napriek uvedeným príjmom nemal ku dňu vyplnenia scoring karty VFA (16.09.2016) riadne a včas uhrádzané záväzky zo zmluvy o úvere 1 a práve z dôvodu finančných problémov a nedodržania platobnej morálky pri úvere zo zmluvy o úvere 1 zo dňa 20.04.2015 prijal návrh žalovaného splatiť poslednú splátku úveru 1 novým úverom od žalovaného. Skutočnosť, že posledná splátka úveru 1 bola splatená poukázaním sumy 102,-Eur z úveru 2 na účet žalovaného je medzi sporovými stranami nesporná.

Ako žalobca uviedol už v žalobe, uvedeným konaním žalovaný hrubým spôsobom porušil povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Skutočnosť, že žalobca nebol schopný riadne a včas splatiť úver zo dňa 20.04.2015 a žalovaný túto skutočnosť pri posudzovaní bonity žalobcu ignoroval, ba navyše vo formulári uviedol nepravdivý údaj o dodržaní platobnej morálky pri dvoch úveroch a za uvedených okolností poskytol žalobcovi nový úver na splatenie starého, nielenže hrubým spôsobom porušil povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ale konal aj v rozpore s dobrými mravmi používajúc praktiky poskytovateľov úverov, ktoré viedli k cyklickému zadlžovaniu sa spotrebiteľov so špirálovým efektom. Zákonodarca preto uvedené sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úverových zmlúv uzavretých za takýchto podmienok (§ 11 ods. 2 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Skutočnosť, že žalovaný nemá na ceste za ziskom žiadne zábrany svedčí aj skutočnosť, že žalovaný vedel o podanej žalobe a započítaní pohľadávok, a napriek týmto skutočnostiam v septembri 2017 požiadal zamestnávateľa žalobcu o neoprávnené vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu.

Po podaní žaloby a napriek započítaniu pohľadávok žalovaný listom zo dňa 14.09.2017 vyzval zamestnávateľa žalobcu na vykonávanie zrážok zo mzdy. Zamestnávateľ vykonal zrážky zo mzdy v mesiacoch september 2017 až apríl 2018, mesačne v sume 45,60 Eur, v celkovej výške 364,80 Eur. Vzhľadom na v žalobe odôvodnenú neplatnosť zmluvy o úvere 1 a bezúročnosť a bezpoplatkovosť, a zmluvy o úvere 2, ako aj nekalé praktiky žalovaného pri poskytovaní spotrebiteľských úverov v rozpore s ochranou spotrebiteľa a dobrými mravmi, je vyššie uvedená suma zrážok zo mzdy, bezdôvodným obohatením žalovaného, ktoré je povinný vydať. Žalobca na základe uvedeného predkladá súdu písomný návrh na zmenu žaloby (rozšírenie návrhu) a žiada, aby súd po pripustení zmeny žaloby a vykonaní dokazovania vydal nasledovný rozsudok: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 379,20 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne:

- zo sumy 14,40 Eur od 18.05.2017 do zaplattenia,
- zo sumy 45,60 Eur od 06.09.2017 do zaplattenia,
- zo sumy 45,60 Eur od 05.10.2017 do zaplattenia,
- zo sumy 45,60 Eur od 07.11.2017 do zaplattenia,
- zo sumy 45,60 Eur od 07.12.2017 do zaplattenia,
- zo sumy 45,60 Eur od 04.01.2018 do zaplattenia,
- zo sumy 45,60 Eur od 06.02.2018 do zaplattenia,
- zo sumy 45,60 Eur od 06.03.2018 do zaplattenia,
- zo sumy 45,60 Eur od 06.04.2018 do zaplattenia. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania v rozsahu 100 %. (č.l. 147-150 spisu)

13. Na základe uvedeného Okresný súd Lučenec výzvou zo dňa 02.07.2020 vyzval žalobcu, aby súdu v lehote 10 dní od doručenia výzvy uviedol, či požaduje zmeniť žalobu voči obom žalovaným. Za predpokladu, že požaduje zmeniť žalobu voči obom žalovaným, je potrebné upraviť aj navrhovaný výrok po vykonaní zmeny žaloby. (č.l. 158 spisu)

14. Právny zástupca žalobcu doručil Okresnému súdu Lučenec dňa 27.07.2020 odpoveď na jeho výzvu, v ktorej skonštatoval, že nepožaduje zmenu žaloby z nasledovných dôvodov. Žalobou zo dňa 18.05.2017, ktorá bola súdu doručená dňa 22.05.2017 sa žalobca domáhal úhrady 14,40 Eur titulom bezdôvodného obohatenia od jedného žalovaného, a síce od spoločnosti TELERVIS PLUS a. s.

Pravdepodobne z dôvodu, že v rovnaký deň bola rovnakým žalobcom doručená súdu aj žaloba na úhradu 412,-Eur proti spoločnosti X. SK, s. r. o., ktorá skutkovo súvisí s vymáhaním pohľadávky od spoločnosti TELERVIS PLUS, a. s. došlo k pochybeniu a súd opakovane uvádzal v konaní o úhradu 14,40 Eur ako druhého žalovaného spoločnosť X. SK, s. r. o. Konanie o úhradu 412,- Eur proti spoločnosti X. SK, s. r. o., resp. proti jej právnenému nástupcovi spoločnosti H., spol. s r. o. vedené na Okresnom súde

Lučenec pod spisovou značkou XCsp/XXX/XXXX bolo prerušené z dôvodu konkurzného konania na žalovaného (OS BA I., sp. zn. XXK/XX/XXXX). Zároveň žalobca uvádza, že vzhľadom na skutočnosť, že do dnešného dňa nebola pripustená zmena žaloby na základe návrhu o rozšírenie žaloby zo dňa 12.06.2020, žiada súd aby žalobu v zmysle uvedeného návrhu nerozširoval a rozhodol o nároku žalobcu len v rozsahu žaloby zo dňa 18.05.2017.

15. Žalobca je fyzickou osobou- spotrebiteľ. Žalovaný je vedený v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v oddieli Sa vo vložke č. 3396/ B s dňom zápisu 14.5.1997 a v predmete činnosti o.i. aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

16. Obchodná spoločnosť X. SK, s. r. o. bola vedená v Obchodnom registri Okresného súdu E. I, v oddieli C., vo vložke XXXXX/B s dňom zápisu XX.XX.XXXX, pričom od XX.XX.XXXX bola spoločnosť zrušená a vymazaná z obchodného registra ku dňu XX.XX.XXXX v dôsledku zlúčenia s obchodnou spoločnosťou C. s. r. o., so sídlom: W. XXXX, XXX XX N.. Podľa výpisu z obchodného registra Okresného súdu E. I, oddiel C., vložka č. XXXXX/B, táto obchodná spoločnosť bola zrušená od XX.XX.XXXX a vymazaná z obchodného registra ku dňu XX.X.XXXX, pričom jej právnym nástupcom v dôsledku zlúčenia bola okrem spoločnosti X. SK, s. r. o. aj ďalších 16 spoločností obchodná spoločnosť Z. s. r. o., so sídlom W. XXXX, XXX XX N.. Podľa výpisu z obchodného registra Okresného súdu E. I, oddiel C., vložka č. XXXXX/B spoločnosť Z. s. r. o. bola zrušená od XX.XX.XXXX a vymazaná z obchodného registra ku dňu XX.X.XXXX v dôsledku zmluvy o zlúčení s tým, že táto spoločnosť je právnym nástupcom v dôsledku zlúčenia vyše stovky obchodných spoločností, pričom právnym nástupcom je spoločnosť H., spol. s r. o., so sídlom L. XX, XXX XX E.. Táto obchodná spoločnosť je vedená v Obchodnom registri Okresného súdu E. I, v oddieli C., vo vložke XXXXX/B, pričom jej jediným spoločníkom a konateľom je K. C. F., trvale bytom Q. S. A. 6, L. XXX XX, X. republika.

17. Dňa 20.04.2015 uzavrel žalobca so žalovaným na formulárovom tlačive R. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere R („Zmluva 1“), na základe ktorej mu veriteľ poskytol bezúčelový, bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 800,-Eur, a to v lehote 10 dní odo dňa uzavretia tejto zmluvy. V bode 1 formulára je uvedené, že úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje celkový servisný poplatok vo výške 9 % z istiny (úrok a servisný poplatok, ďalej spolu len „odplata“). Odplata v zmysle Nariadenia vlády č. 141/2014 Z.z. je 26,77 % z istiny za rok. RPMN činí 50,22 %. (č.l. 18 - 19 spisu)

18. V bode II. zmluvy sa žalobca zaviazal uhradiť žalovanému istinu 800,-Eur, úrok vo výške 160,-Eur, servisný poplatok vo výške 72,-Eur, celkom 1.032,-Eur v 13-tich mesačných splátkach a to nasledovne: v prvých troch mesačných splátkach vo výške 4,-Eur (splátka úroku) a ďalej v pravidelných rovnomerných 10-ich mesačných splátkach vo výške 102,-Eur (istina vo výške 78,43 %, úrok vo výške 14,51 % a servisný poplatok vo výške 7,06 % z každej jednotlivéj splátky), pričom prvá splátka je splatná 10. deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplataenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona je ku dňu podpisu 34,42 %.

19. Podľa bodu III. 9. zmluvy, za servisný poplatok sa veriteľ zaväzuje poskytnúť dlžníkovi/spoludlžníkovi najmä podporu prostredníctvom kontaktných centier na pobočkách v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach vyplývajúcich z tejto zmluvy, službu vyhotovenia duplikátov dokumentov týkajúcich sa zmluvnej dokumentácie, v prípade straty alebo poškodenia a administratívnu činnosť spojenú s poskytnutím úveru (spracovanie žiadosti, náklady spojené s úverovou dokumentáciou).

20. Podľa bodu III. 11. zmluvy, kontrolným orgánom v zmysle § 23 zákona je C. W. Q., I. XX, XXX XX E.. Adresou predávajúceho v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona je adresa veriteľa uvedená v záhlaví zmluvy.

21. Toho istého dňa uzavrel žalobca s tou istou finančnou agentkou a súbežne so Zmluvou 1 aj Zmluvu o poskytovaní finančných služieb so spoločnosťou X. SK, s. r. o., pričom podľa bodu I formulárovej zmluvy, predmetom tejto Zmluvy o poskytnutí finančných služieb je úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán poskytovaní finančných služieb prijímateľovi. Na účely tejto zmluvy sa pod pojmom finančné služby rozumie a) výber a doručenie finančných prostriedkov prijímateľovi pri poskytnutí úveru

veriteľom a to na základe Príkazu na úhradu, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasťou zmluvy, b) osobné inkaso platieb úveru od prijímateľa a následne doručenie príslušnému veriteľovi na základe Príkazu na úhradu, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasťou tejto zmluvy, vedenie a evidencia splátok podľa splátkového kalendára. (č.l. 12-16 spisu)

22. Podľa bodu II. tejto formulárovej zmluvy, poskytovateľ sa zaväzuje poskytovať prijímateľovi finančné služby v termínoch určených veriteľom a to na základe Zmluvy s príslušným veriteľom, ktorú sa prijímateľ zaväzuje predložiť poskytovateľovi pred uzavretím tejto zmluvy. Na základe tejto zmluvy si prijímateľ objednáva tieto služby a krížikom je označený kolónka výber a doručenie finančných prostriedkov a osobné inkaso platieb splátok úveru a vedenie a evidencia splátok podľa splátkového kalendára.

23. Podľa bodu II. 2. 3. 4. tejto formulárovej zmluvy sa poskytovateľ zaväzuje poskytovať prijímateľovi finančné služby v mieste jeho trvalého bydliska prijímateľa, resp. v mieste určenom po vzájomnej dohode zmluvných strán. V prípade objednávky osobného inkasa platieb splátok úveru sa poskytovateľ zaväzuje viesť u prijímateľa záznamy o platbách príslušného veriteľa v Splátkovom kalendári. Prijímateľ sa zaväzuje vždy pri platbe a po vyžiadaní Splátkový kalendár poskytovateľovi predložiť k nahliadnutiu, ďalej sa zaväzuje uschovať tento záznam o úhradách po celú dobu trvania záväzku a neuskutočňovať do tohto záznamu žiadne záznamy a doplnky. Prijímateľ sa zaväzuje za poskytnuté finančné služby zaplatiť poskytovateľovi odmenu. V prípade objednávky služby výber a doručenie finančných prostriedkov“ je odmena za túto službu vo výške 10,-Eur splatná jednorázovo pri doručení finančných prostriedkov prijímateľovi. Odmena za službu „osobné inkaso platieb splátok úveru“ vo výške 402,-Eur je splatná v pravidelných troch mesačných splátkach vo výške 134,-Eur. Z dôvodu hospodárnosti sú splátky odmeny splatné v termínoch podľa Zmluvy s príslušným veriteľom, a to tak, že prvá splátka odmeny je splatná v najbližšom termíne splátky úveru podľa Zmluvy s príslušným veriteľom nasledujúcej po uzatvorení tejto zmluvy. Poskytovateľom je oprávnený žiadať od klienta uhradenie celej nezaplatennej odmeny po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivjej splátky, ak sa zmluvné strany nedohodnú písomne inak.

24. Podľa Knihy splátok žalobca zaplatil dňa 20.04.2015 žalovanému označenému ako veriteľ sumu 4,-Eur, ale spoločnosti X. SK, s. r. o. sumu 144,-Eur, následne dňa 26.06.2015 zaplatil žalovanému sumu 6,-Eur a spoločnosti X. SK, s. r. o. 134,-Eur, dňa 27.07.2015 žalovanému označenému ako veriteľ sumu 2,-Eur a spoločnosti X. SK, s. r. o. 134,-Eur, žalovanému zaplatil ešte dňa 21.09.2015 sumu 102,-Eur, dňa 27.10.2015 sumu 204,-Eur, dňa 26.01.2016 sumu 204,-Eur, dňa 02.02.2016 sumu 102,-Eur, dňa 12.04.2016 sumu 204,-Eur a dňa 20.06.2016 sumu 102,-Eur. (č.l. 6 spisu)

25. Dňa 16.09.2016 uzavrel žalobca so žalovaným na formulárovom tlačive R. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (Zmluva 2), na základe ktorej mu žalovaný poskytol bezúčelový, bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 400,-Eur, a to v lehote 5 dní odo dňa uzavretia tejto zmluvy. V bode 1 formulára je uvedené, že úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 36,80 % z istiny. Odplata v zmysle Nariadenia vlády č. 141/2014 Z.z. je 36,80 % z istiny za rok. RPMN činí 84,95 %. (č.l. 22 - 23 spisu)

26. V bode II. Zmluvy 2 sa žalobca zaviazal uhradiť žalovanému istinu 400,-Eur, úrok vo výške 147,20 Eur, celkom 547,20 Eur v 12-tich mesačných splátkach a to nasledovne: vo výške 45,60 Eur (istina vo výške 73,10 %, úrok vo výške 26,90 % z každej jednotlivjej splátky), pričom prvá splátka je splatná 30.deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. z) zákona je ku dňu podpisu 31,71 %.

27. Podľa bodu III. bod 2 zmluvy, termín poslednej splátky úveru, t.j. konečná splatnosť úveru je 365. deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania tejto zmluvy je od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru, t.j. 365 kalendárnych dní.

28. Podľa bodu III. 9. zmluvy, veriteľ si vyhradzuje právo, v prípade, ak bonita klienta nezodpovedá štandardným podmienkam veriteľa pre poskytnutie úveru, požadovať zaistenie záväzku ručiteľským prehlásením alebo dohodou o zrážkach zo mzdy.

29. Z listinného dôkazu preukazujúceho obraty má súd za preukázané, že žalobca uhradil v prospech žalobcu dňa 24.10.2016, dňa 02.01.2017, dňa 25.04.2017, dňa 03.05.2017 sumu 4 x 45,60 Eur mesačne, in summa 182,40 Eur. (č.l. 8 spisu)

30. Z klientskej karty (úver 400 Eur) zo dňa 16.09.2016, má súd za preukázané, že žalovaný zisťoval od žalobcu dobu pobytu na adrese uvedenej žalobcom, jeho rodinný stav, počet posudzovaných osôb, zamestnávateľa, pracovné zaradenie, dobu na akú je uzatvorený zmluvný vzťah medzi žalobcom a jeho zamestnávateľom, čistý príjem a bežné vydaje. (č.l. 83 spisu)

31. Z finančnej analýzy žalobcu žalovaným zo dňa 16.09.2016, má súd za preukázané, že žalovaný zisťoval žalobcove príjmy a výdavky, ktoré následne obodoval v rámci scoring karty. (č.l. 84 z opaku - 85 spisu)

32. Žalobca žalovanému predložil svoju nájomnú zmluvu o prenájme nehnuteľnosti zo dňa 28.01.2015 a mzdové listy od 05/2016 do 07/2016.

33. Na základe návrhu právneho zástupcu žalobcu súd požiadal I. E. , a.s. oddelenie F. o informáciu, kto bol majiteľom účtu č.: C XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX uvedenom na podnikateľskom účte spoločnosti Telervis Plus, a.s. (č.l. 93 spisu)

Z odpovede I. E., a.s. mal súd za preukázané, že majiteľom bankového účtu vedenom v ich banke bola spoločnosť X. SK, s.r.o. , IČO: XX XXX XXX, účet bol založený dňa 03.06.2014 a zrušený dňa 09.06.2017 - na uvedený účet bolo dňa 24.04.2015 pripísaných viacero transakcií, suma 800,-Eur, a to 7 x, vklady boli realizované spoločnosťou Telervis Plus, a.s. (č.l. 182 spisu)

34. Súd vytyčil pojednávanie na deň 18.03.2022, na ktorom bol prítomný právny zástupca žalobcu a neprítomný žalovaný, ktorý napriek riadnemu doručeniu predvolania neospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní, nežiadal o odročenie pojednávania, súd z tohto dôvodu pojednával v súlade s § 180 CSP v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalobcu zotrval na uvedenom v podanej žalobe a duplike. Navrhol ale, aby súd rozhodol aj o úroku z omeškania v znení petitu tohto rozsudku.

35. Rozhodnutím Národnej banky Slovenska, orgánu dohľadu nad finančným trhom zo dňa 14.3.2017 č. 100-000-027-625 v spojení s rozhodnutím č. NBS1-000-000-316, ktorým rozhodovala banková rada Národnej banky Slovenska ako druhostupňový orgán o rozklade žalovaného proti prvostupňovému rozhodnutiu, bola uložená žalovanému pokuta vo výške 90.000.000 Eur za nedostatky v činnosti v období od 11.9.2015 do 5.11.2015, ktoré zistil orgán dohľadu dohľadom na mieste nad činnosťou účastníka konania a to za porušenie práv finančného spotrebiteľa a porušenie povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov. V tomto rozhodnutí sa uvádza, že sa zakázalo žalovanému používať nekalú obchodnú prax a to okrem iného aj „klamlivé konanie podľa ustanovenia § 8 ods. 1 písm. d/ zákona č. 250/2007 Z.z., ktoré spočíva v tom, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nezabezpečenom záložným právom k nehnuteľnosti uvádza nepravdivú informáciu o cene produktu, a to nesprávne určenú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov podľa ustanovenia § 19 zákona č. 129/2010 Z. z. a nesprávne určenú výšku odplaty podľa ustanovenia § 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v neprospech spotrebiteľa, ktorá je nesprávna z dôvodu, že účastník konania nezahŕňa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov podľa ustanovenia § 19 ods. 2 v spojení s ustanovením § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a do výšky odplaty podľa ustanovenia § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. odmenu dohodnutú v zmysle zmluvy o poskytovaní finančných služieb so spoločnosťou X. SK, s.r.o., a to aj napriek skutočnosti, že účastník konania podmieňuje uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorením zmluvy o poskytovaní finančných služieb so spoločnosťou X. SK, s.r.o., t. z. jedná sa o náklady spotrebiteľa, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov, respektíve ktoré sú vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov v zmysle ustanovenia § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., respektíve ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe v zmysle ustanovenia § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z.

36. Predmetom konania sú nároky žalobcu vyplývajúce z uzatvorených spotrebiteľských zmlúv, na základe čoho je potrebné na uvedenú právnu vec aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch

a Občianskeho zákonníka („OZ“) v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytujúce ochranu spotrebiteľovi pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv.

37. Podľa § 1 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia Zmlúv o úvere a Zmluvy o poskytnutí finančných služieb, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti .

38. Podľa § 9 ods. 12 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, musia byť obsiahnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

39. Podľa § 53 ods. 4 písm. u) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

40. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l, s, z a aa.

41. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

42. Podľa § 11 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

43. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

44. Podľa § 3a ods. 1, ods. 2 Nariadenia vlády 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov.

45. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

46. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

47. podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

48. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

49. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

50. Uzavreté zmluvy súd považoval za zmluvy spotrebiteľské, keďže žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úvery žalobcovi ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmlúv, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárové“ zmluvy, ktorých predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcu, ktorý obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť, ani neovplyvniť.

Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

51. Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

52. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, nekalé obchodné praktiky sú zakázané a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

52. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. obchodná praktika sa považuje za nekalú ak a/ je v rozpore so požiadavkami odbornej starostlivosti, b/ podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

53. Podľa § 2 písm. r/ citovaného zákona podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa je využitie obchodnej praktiky na značne obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácii inak neurobil.

54. Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u/ zákona č. 250/2007 Z.z.).

55. Ohľadne namietaného zo strany žalobcu, týkajúceho sa úhrad v hotovosti žalovanému súd konštatuje, že v prípade Zmluvy 1 postup žalovaného vníma ako obchádzanie zákona a nekalú obchodnú praktiku. Nasvedčuje tomu vyvolanie zdania o bezhotovostnom poskytnutí úveru na konkrétne číslo účtu, ktoré je uvedené v úverovej zmluve, ktoré však patrí spoločnosti X. SK s.r.o., pričom finančná agentka žalovaného vypláca klientom, v danom prípade žalobcovi, úver v hotovosti.

V tejto súvislosti si možno osvojiť závery z rozsudku Najvyššieho súdu SR 6MCdo 9/2012, ktorý poukázal na to, že pri predkladaní návrhu spotrebiteľovi musia mu byť poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie týkajúce sa príslušného právneho úkonu. Pre platnosť každého právneho úkonu sa vyžaduje okrem iného sloboda a vážnosť vôle. Tá je výsledkom určitého psychického rozhodovacieho procesu. Osoba

ktorá sa slobodne a vážne rozhodne pre určitý právny úkon má byť uzročená s podstatou tohto právneho úkonu a jeho dôsledkami.

V danom prípade žalovaný nepreukázal riadne splnenie jeho informačnej povinnosti vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi. Je nepochybne v rozpore s čestnou obchodnou praxou enormne predražiť úver službou, ktorá spočíva či už len vo vyplatení úveru v hotovosti alebo aj v osobnom inkasovaní splátok.

56. Po zohľadnení skutočností svedčiacich o nekalej obchodnej praktike žalovaného súvisiacej s touto dohodou súd by považoval za správne započítať do úhrad žalobcu z predmetnej úverovej zmluvy aj jeho úhrady zo zmluvy o poskytovaní finančných služieb, ktoré mali byť poukázané spoločnosti X. Sk s.r.o., teda celkovo sumy 412,- Eur. Vzhľadom ale k tomu, že žalobca proti spoločnosti X. Sk, s.r.o. podal druhú žalobu na tunajší súd predmetné nezapočítal.

Súd ale pripomína, že spoločnosť X. Sk s.r.o. zanikla dobrovoľným výmazom XX.XX.XXXX, ako to vyplýva z obchodného registra Okresného súdu E. I. oddielu C. vložky č. XXXXX/B.

Súd v celom rozsahu sa stotožňuje s právnym záverom, ktorý vyslovil v obdobnej veci Krajský súd v Prešove v rozsudku 14Co/28/2017-78 zo dňa 14.12.2017, ktorý uviedol: „zo strany veriteľa bola pri uzatváraní zmluvného vzťahu so žalovaným praktikovaná nekalá a neakceptovateľná obchodná praktika, keď v deň uzatvorenia zmluvy bol žalovaný v domácom prostredí navštívený finančným agentom spoločnosti TELERVIS Plus a.s. ako aj zástupkyňou spoločnosti X. SK s.r.o. a bez toho, aby mu bola ponúknutá možnosť voľby, bol nútený podrobiť sa nekalým obchodným praktikám oboch spoločností, keď mu v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola naformulovaná klauzula, podľa ktorej mal potvrdiť žiadosť o prevod finančných prostriedkov na účet, ktorý patril obchodnej spoločnosti X. SK s.r.o., ktorá sa ale v texte zmluvy vôbec nespomína. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nijako nevyplýva ani to, že by jej súčasťou mal byť aj ďalší zmluvný vzťah, na základe ktorého by mali byť finančné prostriedky poskytnuté inému subjektu ako žalovanému. Preto uvedenie čísla účtu X. SK s.r.o. do žiadosti o prevod finančných prostriedkov len potvrdzuje, že jedná sa o nekalú obchodnú praktiku s úmyslom obísť právny predpis, ktorý vylučuje poskytnutie finančných prostriedkov v hotovosti. Konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi a vykazuje znaky nekalosti aj v tom, že žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere neoboznámil s tým, že peniaze budú poskytnuté na účet inej spoločnosti, ktorej bude musieť platiť odplatu a nedal mu ani na výber, či s takouto možnosťou poskytnutia úveru súhlasí. Pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní finančných služieb išlo o aktivity finančného agenta, o ktorých žalobca nemá vedomosť a nemá na nich ani dosah, keďže je zrejmé, že postup kedy je zmluva o poskytovaní finančných služieb so spoločnosťou X. Sk, s.r.o. uzatváraná súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatváranou so žalobcom, nie je ojedinelý. Všetko nasvedčuje tomu, že išlo len o sofistikovaný spôsob žalobcu získať prostredníctvom tretej, na oko so žalobcom nijako neprepojenej spoločnosti od dlžníka - spotrebiteľa, ďalšie peňažné plnenie (v tomto prípade viac ako 50% sumy istiny úveru), ktorým sa neúmerne navyšuje jeho dlh, čo nepochybne nesie znaky nekalej obchodnej praktiky žalobcu.

Je preto plne opodstatnené vyhodnotenie zmluvy o poskytovaní finančných služieb za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko obchádza zákon č. 129/2010 Z.z., keďže odplata za finančné služby nevstupuje do výpočtu RPMN, nie je zahrnutá do celkových nákladov dlžníka. Spravodlivému usporiadaniu vecí a naplneniu cieľa účinnej ochrany spotrebiteľa zodpovedá taký postup, že aj úhrady, ktorými mala byť splácaná odmena v zmysle zmluvy o poskytovaní finančných služieb je potrebné započítať na úhradu dlhu žalovaných zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere“.

57. Na podporu záveru o nekalej obchodnej praktike žalovaného možno poukázať aj na skutočnosť, ktorá je súdu známa, že v minulosti obdobnú zmluvu označenú ako zmluvu o domácom servise uzatváral so spotrebiteľom ako klientom sám X. SK, s.r.o., pričom súdy takúto zmluvu vyhodnocovali ako neplatnú alebo ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný týmto novým spôsobom nepochybne v súčinnosti so spoločnosťou X. SK s.r.o. sa snažil opticky vyvolať dojem dodržania zákonného obmedzenia výšky odplaty za úver, hoci realita je iná a tento postup realizoval prostredníctvom svojho zástupcu finančného agenta, ktorý však zároveň vystupoval ako finančný agent spoločnosti X. SK, s.r.o. Nepochybne nemôže byť náhodou, že tá istá osoba vystupovala pri uzatváraní zmlúv v mene žalovaného ako aj v mene spoločnosti X. SK, s.r.o. Napokon aj tá skutočnosť, že dochádza k úhrade splátok tej istej osobe, ktorú spotrebiteľ vníma ako zástupkyňu žalovaného logicky vyvoláva dojem, že všetky jeho úhrady idú žalovanému a zároveň potvrdzuje záver o nekalej obchodnej praktike žalovaného.

58. Na základe vyššie uvedeného bol spotrebiteľský úver 1 poskytnutý v hotovosti prostredníctvom spoločnosti X. SK, s.r.o., za ktorého konal finančný agent. Rovnakým spôsobom - v hotovosti prostredníctvom finančného agenta boli vyberané jednotlivé splátky poskytnutého úveru. Tento „servis“ je však viac v prospech veriteľa ako dlžníka. Dlžník nemal platiť za to, že si veriteľ znižuje riziko nezaplatenia splátok tým, že ich vyberá v hotovosti. Skutočným účelom je takýmto spôsobom navýšiť odplatu za poskytnutý úver tak, aby táto suma nebola uvedená v úverovej zmluve a nebola zahrnutá do RPMN. O vzájomnom prepojení oboch zmlúv svedčí aj výška splátok v nich dohodnutá, keďže v úverovej zmluve boli prvé tri platby dohodnuté len vo výške 4,-Eur, ale v zmluve o poskytovaní finančných služieb boli dohodnuté tri mesačné splátky vo výške 134,-Eur. Za ad absurdum považuje súd odmenu za službu „osobné inkaso platieb splátok úveru“ vo výške 402,-Eur (134,-Eur x 3- viac ako 1 poskytnutého úveru!) pri úvere 800,-Eur, kedy finančnou agentkou bolo v hotovosti v rámci úveru 1 vyplatená suma 652,-Eur, znížená o prvú splátku úveru vo výške 4,-Eur, odmenu za výber a doručenie finančnej hotovosti v sume 10,-Eur a prvú splátku odmeny za osobné inkaso platieb splátok úveru v sume 134,-Eur.

59. Rovnako súd poukazuje na to, že v danom prípade došlo k nesprávnemu uvedeniu celkovej čiastky v Zmluve 1, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a celkovej výšky spotrebiteľského úveru tým, že bola uzavretá Zmluva o poskytovaní finančných služieb, pričom je zrejmé a vyplýva to aj z rozhodnutia Národnej banky Slovenska, že obsah celej tejto zmluvy o poskytovaní finančných služieb bol vyhodnotený ako nekalá obchodná praktika žalovaného a v danom prípade sa jedná o neplatnú zmluvu, z ktorej žiadne práva a povinnosti pre zmluvné strany nevyplývajú. Tým, že v skutočnosti spotrebiteľ mal zaplatiť vyššiu odplatu za úver a suma za kvázi poskytovanie finančných služieb nebola zahrnutá do celkovej výšky nákladov, malo to vplyv aj na ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorá je týmto vyššia ako uvedená, teda je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, a preto je potrebné poskytnutý spotrebiteľský úver považovať aj z tohto dôvodu za bezúročný a bez poplatkov, premietnuté na tento prípad pokiaľ bol poskytnutý úver vo výške 800,-Eur a žalobca zaplatil 1.032 Eur (úver vo výške 800,-Eur) na obe zmluvy, z ktorých druhá bola uzavretá nekalou obchodnou praktickou a nepožíva právnu ochranu a je neplatná a žiadne práva z nej nevznikli žalovanému, rozdiel medzi týmito sumami predstavuje 232 Eur bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy 1.

60. Pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia tak súd z vykonaného dokazovania zistil, že ani Zmluva 1, ako ani Zmluva 2 o spotrebiteľskom úvere neobsahujú údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. V obchodných podmienkach sa síce nachádza, že termín konečnej splatnosti je v Zmluve 1 - 380. deň po uzatvorení Zmluvy a v Zmluve 2 - 365. deň po uzavretí Zmluvy, pričom doba trvania tejto Zmluvy je od uzatvorenia Zmluvy do termínu konečnej splatnosti, avšak takýto údaj súd považuje za nedostatočný a to jednak z dôvodu toho, že tento je súčasťou pomerne husto písaného textu obchodných podmienok, spotrebiteľ je nútený, aby komplikovane počítal tento termín výpočtom 365. dňa a 380. dňa, pričom tento údaj neposkytuje spotrebiteľovi jasný údaj o tom, kedy nastáva konečná splatnosť úverov. Na základe tohto súd úvery zo Zmluvy 1 a Zmluvy 2 považuje za bezúročné a bezpoplatkové.

61. Neuniklo pozornosti súdu, že na základe Zmluvy 2 bola žalovanému poskytnutá suma vo výške 400,-Eur. Pôžičku sa žalovaný zaviazal splatiť v 12-tich splátkach po 45,60 Eur. V jednotlivých splátkach bol zahrnutý aj úrok z pôžičky dohodnutý vo výške 36,80 % ročne až do celkovej sumy pôžičky 547,20 Eur. Dohoda o úroku vo výške 36,80 % je zjavne v rozpore s dobrými mravmi, preto v tejto časti je zmluva neplatná. Žalobca má tak nárok iba na čistý rozdiel medzi poskytnutou istinou a vrátenou čiastkou. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, a teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

62. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore

dobrymi mravmi, preto je s poukazom na ust. § 39 OZ zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyselnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ (Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013).

63. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľa; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie). Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, ods. 5 OZ a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ (Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014) (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

64. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Z internetovej stránky NBS mal súd za preukázané, že v mesiaci september 2016, kedy bola uzatvorená medzi sporovými stranami Zmluva 2, boli priemerné úrokové miery z úverov pri nových obchodoch pre spotrebiteľské úvery do 1 roka vo výške 5,48 %, t.j. vo výške viac ako 100 % nižšej ako bol zmluvne dohodnutý úrok vo výške 36,80 %, t.j. v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom na vyššie uvedené závery aj preto súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§ 41 OZ).

65. Žalobca na základe Zmluvy 1 vyplatil žalovanému sumu v celkovej výške 1032,-Eur, čo potvrdil žalovaný písomne dňa 11.11.2016. (č.l. 7 spisu)

66. Na základe vyššie uvedeného je žaloba žalobcu dôvodná v plnom rozsahu, t.j. žalobca uhradil žalovanému zo Zmluvy 1 sumu 1.032,-Eur - 800,-Eur (úver 1) = 232,-Eur, ktoré si žalobca započítal z dôvodu stretu s pohľadávkou zo Zmluvy 2 na základe ktorej plnil žalobca 182,40 Eur (č.l. 8 spisu), 232 + 182,40 = 414,40 - 400 (úver 2) = 14,40 Eur.

67. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

68. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

69. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

70. Súd s poukazom na § 517 ods. 1 a 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov zaviazal žalovaného na zaplatenie zákonných úrokov vo výške 5,00 % z omeškania z dlžnej sumy odo dňa 18.05.2017, dňa nasledujúceho od úhrady poslednej splátky istiny žalobcom.

71. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

72. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

73. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

74. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca mal v spore plný úspech, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

75. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

76. Žalobca bol v konaní úspešný, súd mu preto priznal právo na náhradu trov konania od žalovaného v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti vo veci samej samostatným uznesením.

77. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, hoc est aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6Cdo 222/2016).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z.).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať:

v

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) príkazom pohľadávky,
- c) predajom hnutelných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.